

[Fr. Dalgaard.]

med Systemet kan faa Bøderne høje nok. Efter Forslaget kan der højst idømmes 60 Dages Bøde; tidligere var foreslaaet 90. Endvidere mener Professoren ikke, at Systemet er effektivt nok, naar det gælder om at ramme Forseelser, hvor de skyldige har haft en betydelig økonomisk Interesse i at begaa Forseelsen; og heri har Professor Krabbe utvivlsomt Ret. Der er i øvrigt paa Forhaand i Lovforslaget taget Hensyn til Indvendinger i den Henseende. Det er muligt, at Systemets Gennemførelse i Praxis vil vise, at der bør tages endnu større Hensyn til Professor Krabbes Indvendinger; men at Dagbods-systemets Indførelse vil betyde, at der fremtidig bliver taget betydeligt større Hensyn til de skyldiges økonomiske Forhold, end det nu sker, er utvivlsomt for mig, og jeg hilser derfor med den største Tilfredshed, at dette System nu indføres.

Med Hensyn til Dagbods-systemets Anvendelse uden for Straffeloven indeholder den foreslaaede § 51 den Regel, at dette ved Lov kan fastsættes at indtræde i andre Tilfælde, dog kan i mindre betydende Tilfælde Systemet indføres ved kgl. Anordning. At Hovedregelen er, at det skal gennemføres ved Lov, maa jeg mene er rigtigt; men i øvrigt er det givet, at skal Dagbods-systemet siges at være fuldt anerkendt, bør det utvivlsomt udstrækkes ud over Straffeloven. Det er i Virkeligheden der, at Systemet faar størst Betydning.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om de andre Dele af Lovforslaget, navnlig med Hensyn til Forbrydelser mod Staten, de offentlige Myndigheder og Bestemmelserne om Freds- og Ærekrænkelser. Det er unægtelig disse Omraader, der har haft størst aktuel Interesse og er blevet mest omtalt, saadan som den højtærede Justitsminister gjorde gældende. Men det er ganske givet, at der paa de Omraader, der her er Tale om, trænges til betydelige Ændringer i Straffeloven. Det er da ogsaa faktisk anerkendt af de fleste, der har beskæftiget sig med de foreslaaede Ændringer; selv Lovforslagets skarpeste Angribere erkender, at adskillige af den nugældende Straffelovs Bestemmelser ikke slaar til over for den nyere Tids Begivenheder.

Disse Begivenheder udspringer af de særlige Forhold, der er fremkommet. En almindelig Uro præger Tiden, en Uro, der navnlig er fremkommet som Følge af Bevægelser, der er sat i Gang uden for vore Grænser. Disse Bevægelser er præget af en ganske særlig Mentalitet, som ikke tidligere

har været fremherskende hos os. For vort Lands Vedkommende har vi aldrig kendt dem, end ikke i Tider, hvor de politiske Bølger er gaaet nok saa højt. I et demokratisk Samfund er der visse Ting, som alle Samfundets Borgere respekterer. Der er en vis Grænse, som selv nok saa løsslupne Anskuelse maa respektere, et vist Lavmaal, som man ikke gaar ned under.

Dette forudsætter naturligvis, at alle er enige om, at Folkestyret er det fælles Grundlag. Det har været Tilfældet i Danmark gennem mange, mange Aar. De Tendenser, der tidligere har været fremme i anden Retning, har været saa ubetydelige, at man kan se bort fra dem. Men i de seneste Aar er der kommet adskillige højre-stede Bevægelser frem, der aldeles ikke anerkender Folkestyret, og som gør deres yderste for at undergrave dette Folkestyre, det Samfundsstyre, som den allerstørste Del af Befolkningen slutter sig til. Disse Bevægelser er ikke talstærke, og nogen Fare for Demokratiet anser jeg dem ikke for at være. Jeg tror i det hele taget ikke paa, at Demokratiet herhjemme vil kunne løbes over Ende af Bevægelser her i Landet. Dertil er Demokratiet for rodfæstet i den danske Befolkning baade paa Land og i By. Men dette, at Demokratiets Bestaaen ikke trues af disse yderliggaaende Bevægelser, skal ikke betyde, at disse Bevægelser kan opføre sig nøjagtig som de lyster.

Det skal ikke være ustraffet at kaste Smuds paa de Institutioner og Symboler, som Demokratiet har skabt sig. Man skal ikke have Lov i Tale og Skrift uhindret at boltre sig, som man finder for godt. Det bør og skal Demokratiet ikke finde sig i. Vi straffer her i Danmark for Blasfemi. De forskellige Religionssamfund, vi har her i Landet, bliver ikke hindret i deres Udførelse, fordi der findes Blasfemikere, som forhaaner dem, men vi straffer alligevel Blasfemi, fordi fri Religionsudøvelse er en grundlovsmæssig Rettighed her i Danmark, og derfor skal Forhaanelser af de forskellige Trossamfund ikke taales. De straffes som saa mange andre Angreb ikke, fordi man tror, at de forskellige Institutioner og Kredse løbes over Ende, fordi de forhaanes, men fordi Samfundet ikke vil finde sig i disse Forhaanelser, der er usømmelige og stødende. Det er paa samme Maade, vi vil værne Demokratiet. En større eller mindre Klike skal ikke vedblivende trampe paa de Ting, som den store Befolkning kalder sine, og den Maade, hvorpaa man fra den Side angriber, de Vaaben, de Metoder, man an-